

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02883/2016-ERU

V Ostravě dne 4. května 2016

Č. j. 02883-6/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-02883/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 23. března 2016 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, právnickou osobou **KOMA Trade CZ – EU, s.r.o.**, se sídlem Vendryně 886, PSČ 739 94, IČO: 26863278, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona

takto:

- I.** Účastník řízení, obchodní společnost KOMA Trade CZ – EU, s.r.o., se sídlem Vendryně 886, PSČ 739 94, IČO: 26863278 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ustanovením § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu na jeho
 - výzvu ze dne 27. ledna 2016 označenou jako Žádost o poskytnutí podkladů a informací – poškození plynárenského zařízení, č. j. 10110-6/2015-ERU, doručenou dne 4. února 2016, s žádostí o doložení kopie pracovní smlouvy, popř. dohody o provedení práce uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE], a
 - opakovanou výzvu ze dne 17. února 2016 označenou jako Opakovaná žádost o poskytnutí podkladů a informací – poškození plynárenského zařízení, č. j. 10110-7/2015-ERU, doručenou dne 25. února 2016, s opakovanou žádostí o doložení kopie pracovní smlouvy, popř. dohody o provedení práce uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [REDAKCE],ve stanovených lhůtách ani do dne 17. března 2016 požadované podklady a informace, **dopustil správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona.**
- II.** Podle ustanovení § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12216.
- III.** Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc

korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12216.

Odůvodnění

I. Úvod

Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil dne 23. března 2016 z moci úřední podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření z možného spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní řízení bylo zahájeno dnem doručení příkazu Úřadu ze dne 17. března 2016, č. j. 02883-3/2016-ERU, účastníkovi řízení.

Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu.

II. Popis skutkového stavu

Úřad zaslal účastníkovi řízení prostřednictvím datové schránky dne 27. ledna 2016 výzvu podle ustanovení § 15a odst. 1 energetického zákona označenou jako Žádost o poskytnutí podkladů a informací – poškození plynárenského zařízení, č. j. 10110-6/2015-ERU, doručenou účastníkovi řízení dne 4. února 2016, ve které účastníka řízení požádal o doložení *kopie pracovní smlouvy, popř. dohody o provedení práce uzavřené mezi účastníkem řízení a panem [redacted]*, a to ve lhůtě 10 kalendářních dní ode dne doručení výzvy. Účastník řízení na výzvu nikterak nereagoval a požadované podklady a informace Úřadu neposkytl.

Dne 17. února 2016 zaslal Úřad účastníkovi řízení prostřednictvím datové schránky opakovanou výzvu podle ustanovení § 15a odst. 1 energetického zákona označenou jako Opakovaná žádost o poskytnutí podkladů a informací – poškození plynárenského zařízení, č. j. 10110-7/2015-ERU, doručenou dne 25. února 2016, ve které účastníka řízení požádal o poskytnutí totožných podkladů a informací jako v předchozí výzvě, a to ve lhůtě 7 kalendářních dní ode dne doručení výzvy. Účastník řízení ani na opakovanou výzvu nikterak nereagoval a požadované podklady a informace Úřadu neposkytl.

III. Průběh správního řízení

Úřad vydal dne 17. března 2016 příkaz č. j. 02883-3/2016-ERU, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 15a odst. 1 energetického zákona neposkytl Úřadu na jeho výzvy specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí ve stanovených lhůtách ani do dne vydání příkazu požadované podklady a informace. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. výše uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 10 000 Kč, spolu s povinností uhradit náklady řízení a současně mu výrokem III. výše uvedeného příkazu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 23. března 2016.

Dne 30. března 2016 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení, který byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posouzen dle svého obsahu jako odpor. Odpor byl účastníkem řízení podán v zákonem stanovené lhůtě. Podáním odporu se příkaz dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu zrušil a ve správním řízení bylo pokračováno, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn přípisem Úřadu označeným jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 4. dubna 2016, č. j. 02883-5/2016-ERU. Úřad současně účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry.

Účastník řízení v odporu ze dne 30. března 2016 konkrétně uvedl, že si není vědom skutečností, ze kterých Úřad vycházel při vydání příkazu. Účastník řízení dále uvedl, že nikdy v minulosti ani v současnosti nezaměstnával ani nezaměstnává pana [REDAKCE] na žádnou z forem zaměstnaneckého poměru dle zákoníku práce, nikdy s panem [REDAKCE] nespolečně pracoval a ani nebyl a ani není žádným subdodavatelem na žádné ze staveb účastníka řízení, a to v minulosti ani v současnosti.

Účastník řízení se k věci již dále nevyjádřil.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Právní hodnocení

Podle ustanovení § 15a odst. 1 energetického zákona jsou držitel licence, jiná právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba povinni poskytnout ministerstvu a Úřadu na písemnou žádost ve stanovené přiměřené lhůtě úplné, správné a pravdivé podklady a informace nezbytné pro výkon jejich působnosti podle tohoto zákona.

Podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že neposkytne ministerstvu, Úřadu nebo Státní energetické inspekci ve stanovené lhůtě požadované podklady nebo informace podle ustanovení § 15a odst. 1 téhož zákona.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení na výzvy specifikované ve výroku I. tohoto rozhodnutí ve stanovených lhůtách nikterak nereagoval a nesdělil Úřadu požadované informace a ve stanovených lhůtách nepředložil požadované podklady, má správní orgán za prokázané, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona.

Účastník řízení Úřadu požadované informace poskytl až v rámci správního řízení vedeného v této věci, a to až v reakci na příkaz Úřadu ze dne 17. března 2016 v rámci odporu ze dne 30. března 2016. Účastník řízení tak dne 30. března 2016 splnil opatření k nápravě uložené zrušeným příkazem ze dne 17. března 2016 a tudíž opatření k nápravě již nebylo tímto rozhodnutím ukládáno. Tato skutečnost však nemá vliv na to, že účastník řízení naplnil

skutkovou podstatu posuzovaného správního deliktu, když na výzvy Úřadu ve stanovených lhůtách v rozporu s ustanovením § 15a odst. 1 energetického zákona nikterak nereagoval a nesdělil Úřadu požadované informace a nepředložil požadované podklady.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení byl Úřadem požádán o poskytnutí informací a podkladů dle výzev specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí opakovaně, ačkoli Úřad nebyl k zaslání opakované výzvy ze dne 17. února 2016 už povinen. Přesto Úřad účastníkovi řízení poskytl druhou lhůtu pro doložení požadovaných podkladů a informací. Účastník řízení však svoji zákonem stanovenou povinnost nesplnil, ani ve druhé lhůtě stanovené Úřadem.

Správní orgán je současně ve vztahu k délce stanovených lhůt pro doložení požadovaných podkladů a informací toho názoru, že lhůty byly stanoveny Úřadem přiměřeně, a účastník řízení měl dostatečný časový prostor k doložení požadovaných podkladů a informací. Správní orgán má současně za prokázané, že výzvy Úřadu byly účastníkovi řízení prokazatelně doručeny, a to prostřednictvím datové schránky účastníka řízení, o čemž svědčí doručenkou výzev, jež jsou založeny ve správním spise. Správní orgán pak poznamenává, že ani jedna výzva nebyla účastníkovi řízení doručena fikcí, ale vždy přihlášením oprávněné osoby do datové schránky účastníka řízení, tudíž není pochyb o tom, že se účastník řízení s výzvami Úřadu prokazatelně seznámil.

Správní orgán dále konstatuje, že účastník řízení je povinen respektovat a dodržovat příslušné právní předpisy, ze kterých mu plynou příslušná práva a povinnosti, a to i energetický zákon. Poskytování Úřadem požadovaných podkladů a informací ze strany povinných subjektů je jedním z nezbytných nástrojů, kterými Úřad realizuje výkon své působnosti tak, jak je mu svěřena energetickým zákonem a ostatními právními předpisy. Vzhledem k výše uvedenému je správní orgán přesvědčen, že neposkytnutí požadovaných podkladů a informací ze strany účastníka řízení může mít výrazný nepříznivý společenský dopad na ostatní subjekty působící na trhu s energiemi.

Správní orgán tak má za prokázané, že účastník řízení svým jednáním naplnil též materiální stránku posuzovaného správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat,

aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona. Správní orgán následně přistoupil k uložení pokuty za tento správní delikt.

V. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. e) energetického zákona je možné v souladu s ustanovením § 91a odst. 7 energetického zákona uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Správní orgán upozorňuje na skutečnost, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitelů licencí, právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek.

Správní orgán jako polehčující vyhodnotil skutečnost, že účastník řízení Úřadu požadované informace dne 30. března 2016 poskytl.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení totožného ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Tuto okolnost správní orgán vyhodnotil jako polehčující.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným

účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení informace o svých aktuálních majetkových poměrech Úřadu nepředložil, ačkoli byl k tomu vyzván, správní orgán vycházel z veřejně dostupných údajů uvedených ve sbírce listin obchodního rejstříku. Poslední účastníkem řízení zveřejněným je Výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31.12.2014, ze kterého vyplývá, že účastník řízení za rok 2014 vykázal hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč a provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč. Vzhledem k výše uvedenému je správní orgán toho názoru, že pokuta v uložené výši nemůže být pro účastníka řízení likvidačního charakteru a dále vysvětluje, že ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení